

**Определение № 638 от 29.07.2011 г. на ВКС по ч. т. д. №
451/2011 г., II т. о., ТК, докладчик съдията Емилия
Василева**

чл. 21 ЗА,
чл. 46, ал. 2,
чл. 51, ал. 1 ГПК

Хипотезата на чл. 51, ал. 1 ГПК обхваща и случаите на неформални граждански договори. Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 1 ГПК връчването в кантората може да се извърши на всяко лице, което работи, или сътрудничи на адвокатата.

Производството е по чл. 274, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 275, ал. 2 връзка с чл. 262, ал. 3 ГПК.

Образувано е по частна жалба на [фирма], [населено място] чрез процесуалния му представител адв. Г. А. срещу разпореждане № 443 от 14.03.2011 г. по в. т. дело № 623/2011 г. на Варненски апелативен съд, търговско отделение, с което е върната на [фирма], [населено място] подадената частна жалба вх. № 1112 от 01.03.2011 г. /пощенско клеймо 25.02.2011 г. срещу определение № 563 от 06.12.2010 г. и разпореждане № 1735 от 27.12.2010 г. по същото дело.

Частният жалбоподател прави оплакване за неправилност на обжалваното разпореждане поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Поддържа становище, че връчването на съобщението на адв. Е. Н. не е надлежно извършено, тъй като липсва удостоверяване на полученото съобщение лице, че се задължава да предаде съобщението на адресата, т. е. допуснато е нарушение на чл. 46, ал. 2 ГПК, лицето не е предало съобщението на адресата, адв. Е. Н. не е назначавал лицето В. П. по трудов договор по реда на чл. 21 ЗА като работещ в кантората, нито като адвокатски сътрудник, същият не е съдружник в адвокатската кантора, нито е вписан в адвокатската колегия адвокат, адв. Н. е бил в отпуск по болест след средата на м. декември 2010 г., а лицето М. Е. И. не е била представител на [фирма], нито назначена по трудов или граждански договор. Частният жалбоподател моли разпореждането да бъде отменено и делото да се върне за администриране на въззивната жалба срещу решение № 28/15.06.2010 г. по т. дело № 81/2009 г. на Разградски окръжен съд.

Върховният касационен съд, Търговска колегия, състав на Второ отделение, след като обсъди доводите в частната жалба и прецени данните по делото, приема следното:

Частната жалба е процесуално допустима - подадена е от легитимирана страна в предвидения в чл. 275, ал. 1 ГПК преклузивен едноседмичен срок и е насочена срещу валиден, допустим и подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Варненски апелативен съд е върнал подадената от [фирма], [населено място] частна жалба вх. № 1112 от 01.03.2011 г. /пощенско клеймо 25.02.2011 г. срещу разпореждане № 1735 от 27.12.2010 г. по ч. т. дело № 623/2010 г. на Варненски апелативен съд поради подаването ѝ извън преклузивния срок по чл. 275, ал. 1 ГПК - съобщение до частния жалбоподател за разпореждането е връчено редовно на 05.01.2011 г. чрез пълномощника адв. Е. Н. при приложението на чл. 51, ал. 1 ГПК. Въззивният съд е приел за неоснователни оспорванията във връзка с връчването чрез адвокатски сътрудник поради това, че официалната доказателствена сила на призовката не е оборена от представените доказателства - удостоверение от регистъра, воден при АК [населено място] за липса на назначен адвокатски сътрудник. Изложени са съображения, че хипотезата на чл. 51, ал. 1 ГПК обхваща и случаите на неформални граждански договори.

Въззивният съд е върнал частната жалба в частта против определение № 563 от 06.12.2010 г. като недопустима на основание чл. 299, ал. 2 ГПК, като е приел, че има постановено последващо разпореждане за връщане на предходна частна касационна жалба срещу същото определение и жалбоподателят е упражнил правото си на обжалване.

Разпореждането е правилно. Не отговаря на данните по делото и твърдението в частната жалба за нередовно връчване на разпореждане № 1735/27.12.2010 г. То е изпратено на частния жалбоподател чрез процесуалния му представител адв. Е. Н., като е получено в адвокатската кантора от В. П. - сътрудник. Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 1

ГПК връчването в кантората може да се извърши на всяко лице, което работи, или сътрудничи на адвоката. Отсъстват твърдения в частната жалба, че адресът не е кантората на адв. Е. Н., което дава основание да се приеме, че е налице редовно връчване, по смисъла на чл. 51, ал. 1 ГПК, тъй като са спазени изискванията на процесуалната разпоредба - връчването е станало в кантората на адв. Е. Н. и е извършено на лице, което сътрудничи на адвоката с отразяване на качеството му "сътрудник" в деня на връчване на съобщението - 05.11.2011 г. Следва да се отбележи, че определение № 563/06.12.2010 г. също е връчено на частния жалбоподател чрез адв. Н. и е получено от неговия сътрудник В. П., в резултат на което са предприети процесуални действия - на 16.12.2010 г. е подадена частна касационна жалба срещу въззивното определение, без в нея да е посочено, че В. П. е непознато лице, а позоваване на обстоятелството, че П. не е сътрудник на адв. Н. е извършено едва след връщане на частната касационна жалба като просрочена. Правилни са съображенията на въззивния съд, че хипотезата на чл. 51, ал. 1 ГПК обхваща и случаите на неформални граждански договори.

Неоснователен е доводът, че В. П. не се е задължил да предаде съобщението и разпореждането, тъй като изразът "със задължение да предам" не е зачеркнат и подписът е положен след него. Дали В. П. е предал съобщението и разпореждането, е без значение за редовността на самото връчване, което е извършено според правилата на чл. 51, ал. 1 ГПК. Без значение е и дали М. Е. И. е била представител на [фирма], или назначена по трудов или граждански договор, тъй като връчването на съобщението и посоченото разпореждане не е извършено чрез нея.

Връщането на частната жалба в частта против определение № 563 от 06.12.2010 г. като недопустима е законосъобразно. Въззивното определение е обжалвано с частна касационна жалба вх. № 5599/22.12.2010 г., същата е върната с разпореждане № 1735/27.12.2010 г., срещу което е подадена частна жалба с вх. № 1112/01.03.2011 г., която е върната с разпореждане № 443/14.03.2011 г. - предмет на настоящата частна жалба. Недопустимо е повторно подаване на частна касационна жалба срещу въззивно определение, което вече е обжалвано и подадената предходна частна касационна жалба е върната като просрочена.

Въз основа на изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че обжалваното разпореждане е правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното, Върховен касационен съд на Република България, Търговска колегия, състав на Второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 443 от 14.03.2011 г. по в. т. дело № 623/2011 г. на Варненски апелативен съд, търговско отделение.